

31980L0068

1980 1 26

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

L 20/43

TARYBOS DIREKTYVA
1979 m. gruodžio 17 d.
dėl požeminio vandens apsaugos nuo tam tikrų pavojingų medžiagų keliamos taršos

(80/68/EEB)

EUROPOS BENDRIJŲ TARYBA,

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 100 ir 235 straipsnius,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą ⁽¹⁾,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽²⁾,

atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽³⁾,

kadangi būtina imtis skubių veiksmų, siekiant apsaugoti Bendrijos požeminius vandenis nuo taršos, ypač tos, kurią sukelia tam tikros toksiškos, patvarios ir biologiškai besikaupiančios medžiagos;

kadangi Europos Bendrijų 1973 m. aplinkosaugos veiksmų programa ⁽⁴⁾, papildyta 1977 m. programa ⁽⁵⁾, numato eilę priemonių, skirtų požeminiams vandenims nuo tam tikrų teršalų bxapsaugoti;

kadangi 1976 m. gegužės 4 d. Tarybos direktyvos 76/464/EEB dėl tam tikrų į Bendrijos vandenį išleidžiamų pavojingų medžiagų sukeltos taršos ⁽⁶⁾ 4 straipsnyje numatoma įgyvendinti atskirą direktyvą dėl požeminio vandens;

kadangi valstybėse narėse galiojančių ar rengiamų nuostatų dėl tam tikrų pavojingų medžiagų išleidimo į požeminius vandenis skirtumai gali sukurti skirtingas konkurencijos sąlygas ir tokiu būdu tiesiogiai paveikti bendrosios rinkos funkcionavimą; kadangi dėl to būtina suderinti įstatymus šioje srityje, kaip numatyta Sutarties 100 straipsnyje;

kadangi būtina, kad šis įstatymų derinimas būtų lydimas Bendrijos veiksmų aplinkosaugos ir gyvenimo kokybės gerinimo srityje; kadangi todėl turėtų būti nustatytos tam tikros konkrečios nuostatos; kadangi reikėtų vadovautis Sutarties 235 straipsniu, nes Sutartis nenumato reikiamų galių;

kadangi į šios direktyvos taikymo sritį neturėtų įeiti buitinės nuotėkos iš tam tikrų izoliuotų gyvenamųjų pastatų ir nuotėkos, kurių sudėtyje yra labai nedideli I ir II sąrašuose nurodytų medžiagų kiekiai ir koncentracijos dėl tokio pobūdžio nuotėkų išleidimo nedidelės taršos rizikos ir dėl to, kad tokių nuotėkų išleidimą yra sunku kontroliuoti; kadangi nuotėkos, kurių sudėtyje yra radioaktyviųjų medžiagų, kurioms bus skirtas konkretus Bendrijos dokumentas, taip pat neturėtų patekti į šios direktyvos taikymo sritį;

⁽¹⁾ OL C 37, 1978 2 14, p. 3.

⁽²⁾ OL C 296, 1978 12 11, p. 35.

⁽³⁾ OL C 283, 1978 11 27, p. 39.

⁽⁴⁾ OL C 112, 1973 12 20, p. 3.

⁽⁵⁾ OL C 139, 1977 6 13, p. 3.

⁽⁶⁾ OL L 129, 1976 5 18, p. 23.

kadangi siekiant užtikrinti veiksmingą požeminio vandens apsaugą Bendrijoje, būtina užkirsti kelią I sąrašė nurodytų medžiagų išleidimui ir apriboti II sąrašė nurodytų medžiagų išleidimą;

kadangi reikėtų skirti tiesioginį pavojingų medžiagų išleidimą į požeminius vandenis nuo veiksmų, galinčių sukelti netiesioginius išleidimus;

kadangi visiems išleidimams, išskyrus tiesioginius I sąrašė nurodytų medžiagų išleidimus, kurie yra akivaizdžiai uždrausti, būtina taikyti leidimų išdavimo sistemą; kadangi tokius leidimus galima suteikti tik atlikus priimančios aplinkos tyrimą;

kadangi taisyklėms, draudžiančioms I sąrašė nurodytų medžiagų išleidimus į požeminį vandenį, reikėtų numatyti išimtis, atlikus priimančios aplinkos tyrimą ir suteikus išankstinį leidimą tik tuomet, jeigu išleidžiama į daugiau nebetinkamą naudoti, ypač buitiniams arba žemės ūkio tikslams, požeminį vandenį;

kadangi visuomeniniam vandens tiekimui skirto požeminio vandens dirbtiniams papildymams turėtų būti taikomos specialios taisyklės;

kadangi valstybių narių kompetentingos institucijos turėtų kontroliuoti nuotėkų atitikimą leidimuose nustatytoms sąlygoms ir išleidimų poveikį požeminiams vandenims;

kadangi reikėtų registruoti I sąrašė nurodytų medžiagų išleidimams į požeminį vandenį ir II sąrašė nurodytų medžiagų tiesioginiams išleidimams į požeminį vandenį išduotus leidimus, taip pat registruoti leidimus dirbtiniams papildymams, tikslu valdyti požeminį vandenį;

kadangi atsižvelgiant į tai, kad pagal Aktą dėl Graikijos Respublikos stojimo sąlygų ir Sutarčių pakeitimų Graikijos Respublika turi tapti Europos ekonominės bendrijos nare 1981 m. sausio 1 d., dėl nepakankamos valstybės techninės ir administracinės infrastruktūros iškyla būtinybė nurodytai valstybei nuo dviejų iki ketverių metų pratęsti valstybės narėms skirtą laikotarpį priimti įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie įgyvendina šią direktyvą,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

1. Šios direktyvos tikslas – užkirsti kelią požeminio vandens taršai, kurią sukelia priedo I ir II sąrašuose esančios medžiagos ir medžiagų grupės, toliau vadinamoms „I ir II sąrašų medžiagomis“, ir kaip galima geriau tikrinti arba pašalinti jau padarytos taršos padarinius.

2. Šioje direktyvoje:

- a) „požeminis vanduo“ — tai visas vanduo, esantis žemiau žemės paviršiaus soties zonoje ir turintis tiesioginį sąlytį su dirvožemiu arba podirviu;
- b) „tiesioginis išleidimas“ — tai I ir II sąrašo medžiagų išleidimas į požeminius vandenis, medžiagoms neprasisunkiant per dirvožemį ar podirvį;
- c) „netiesioginis išleidimas“ — tai I ir II sąrašų medžiagų pateikimas į požeminius vandenis po to, kai jos prasisunkia per dirvožemį ar podirvį;
- d) „tarša“ — tai žmonių vykdomas tiesioginis arba netiesioginis medžiagų arba energijos išleidimas į požeminius vandenis, dėl ko kyla grėsmė žmonių sveikatai arba vandens tiekimui, daroma žala gyviesiems ištekliams ir vandens ekosistemai bei kliudoma kitaip teisėtai naudotis vandenimis.

2 straipsnis

Ši direktyva netaikoma:

- a) buitiniams nuotėkoms, išleidžiamoms iš izoliuotų gyvenamųjų pastatų, kurie nėra prijungti prie nuotėkų surinkimo sistemos ir yra už geriamojo vandens gavybai saugomų teritorijų ribų;
- b) nuotėkoms, kurios konkrečios valstybės narės kompetentingos institucijos buvo pripažintos turinčios tokį nedidelį I ir II sąrašuose esančių medžiagų kiekį ir koncentraciją, kad yra atmetama bet kokia priimančio požeminio vandens telkinio esamo arba būsimo kokybės pablogėjimo pavojaus galimybė;
- c) nuotėkoms, turinčioms radioaktyviųjų medžiagų.

3 straipsnis

Valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad:

- a) būtų užkirstas kelias I sąrašo medžiagų išleidimui į požeminius vandenis; ir
- b) būtų apribotas II sąrašo medžiagų išleidimas į požeminius vandenis, ir tokiu būdu išvengiant požeminio vandens taršos šiomis medžiagomis.

4 straipsnis

1. Siekdamas įvykdyti 3 straipsnio a punkte nurodytą įpareigojimą, valstybės narės:

— draudžia bet kokią I sąrašo medžiagų tiesioginį išleidimą,

- taiko išankstinius šių medžiagų išmetimo ar išpylimo tyrimus jų pašalinimo tikslu, kas gali sukelti netiesioginį jų išleidimą. Atsižvelgdamos į tyrimų rezultatus, valstybės narės uždraudžia tokią veiklą arba suteikia leidimą ją vykdyti su sąlyga, jei laikomasi visų techninių atsargumo priemonių, būtinų užkirsti kelią tokiam medžiagų išleidimui,
- imasi visų tinkamų priemonių, kurių, jų nuomone, reikia norint užkirsti kelią bet kokiam netiesioginiam I sąrašo medžiagų išleidimui dėl kitos, antrąjį įtrauktoje nepaminėtos veiklos. Apie tokias priemones šalys informuoja Komisiją, kuri, remdamasi šia informacija, gali pateikti Tarybai pasiūlymus dėl šios direktyvos pakeitimo.

2. Tačiau jeigu išankstinio tyrimo metu paaiškėtų, kad požeminis vanduo, į kurį numatoma išleisti I sąrašo medžiagas, daugiau nebetinkamas naudoti, ypač buitiniams ir žemės ūkio tikslams, valstybės narės gali suteikti leidimą šioms medžiagoms išleisti su sąlyga, jei jos nekluduoja žemės išteklių eksploatacijai.

Tokius leidimus galima suteikti tik tuo atveju, jeigu buvo imtasi visų techninių atsargumo priemonių užtikrinti, kad šios medžiagos negalėtų patekti į kitas vandens sistemas arba padaryti žalą kitoms ekosistemoms.

3. Atlikusios išankstinį tyrimą, valstybės narės gali suteikti leidimą išleisti vandenį, išsiurbtą iš kasyklų ir karjerų, arba vandenį, išsiurbtą inžineriniams statiniams, į tą patį vandeningąjį sluoksnį, naudojamą geoterminiams tikslams.

5 straipsnis

1. Siekdamas įvykdyti 3 straipsnio b punkte nurodytą įpareigojimą, valstybės narės išankstinį tyrimą taiko:

- visiems tiesioginiams II sąrašo medžiagų išleidimams, siekdamas apriboti tokius išleidimus,
- šių medžiagų šalinimui ar išpylimui šalinimo tikslais, kurios gali sukelti netiesioginį išleidimą.

Atsižvelgdamos į to tyrimo rezultatus, valstybės narės gali suteikti leidimą tik tuomet, jei yra laikomasi visų techninių atsargumo priemonių, būtinų užkirsti kelią požeminio vandens taršai šiomis medžiagomis.

2. Be to, valstybės narės imasi atitinkamų priemonių, kurių, jų nuomone, reikėtų imtis norint apriboti bet kokią netiesioginį II sąrašo medžiagų išleidimą dėl kitos, pirmoje dalyje nepaminėtos veiklos.

6 straipsnis

Nepaisant 4 ir 5 straipsnių nuostatų, siekdamas valdyti požeminį vandenį valstybės narės dirbtiniams papildymams kiekvieną kartą privalo suteikti specialų leidimą. Toks leidimas suteikiamas tik tuo atveju, jei nerizikuojama užteršti požeminį vandenį.

7 straipsnis

Atliekant išankstinius tyrimus, nurodytus 4 ir 5 straipsniuose, analizuojamos konkrečios teritorijos hidrogeologinės sąlygos, dirvožemio ir podirvio apšalymo galimybės, taršos rizika ir požeminio vandens kokybės pakitimas dėl išleidimo, taip pat nustatoma, ar medžiagų išleidimas į požeminį vandenį aplinkosauginiu požiūriu yra tinkamas sprendimas.

8 straipsnis

Valstybių narių kompetentingos institucijos 4, 5 ir 6 straipsniuose nurodytų leidimų negali suteikti tol, kol nebus patikrinta, ar požeminiam vandeniui, o ypač jo kokybei, bus taikoma reikiama priežiūra.

9 straipsnis

Pagal 4 straipsnio 2 ir 3 dalis ar 5 straipsnį suteikiant leidimą tiesioginiam išleidimui, ir pagal 5 straipsnį suteikiant leidimą nuotėkų šalinimui, kas neišvengiamai sukelia netiesioginį nuotėkų išleidimą, leidime konkrečiai nurodoma:

- išleidimo vieta,
- išleidimo būdas,
- būtinos atsargumo priemonės, ypatingą dėmesį kreipiant į nuotėkose esančių medžiagų pobūdį ir koncentraciją, nuotėkas priimančios aplinkos savybes ir nuotolį iki vandens, ypač geriamojo, terminio ir mineralinio, nuotėkų surinkimo rajonų,
- vieno konkretaus laikotarpio ar kelių laikotarpių maksimalus leistinas medžiagos kiekis nuotėkose ir tam tikri šių medžiagų koncentracijos reikalavimai,
- priemonės, įgalinančios kontroliuoti į požeminį vandenį išleistas nuotėkas,
- jei būtina, priemonės požeminiam vandeniui ir ypač jo kokybei kontroliuoti.

10 straipsnis

Pagal 4 ir 5 straipsnius, suteikiant leidimą medžiagų šalinimui ar išpylimui šių medžiagų šalinimo tikslu, kas gali sukelti netiesioginį medžiagos išleidimą į aplinką, leidime turi būti nurodoma:

- tokio šalinimo ar išpylimo vieta,
- naudojami šalinimo ar išpylimo būdai,
- būtinos saugumo priemonės, ypatingą dėmesį kreipiant į šalinamų ar išpilamų medžiagų pobūdį ir koncentraciją, priimančios aplinkos savybes ir nuotolį iki vandens, ypač geriamojo, terminio ir mineralinio, nuotėkų surinkimo rajonų,
- maksimalus leistinas išpilamos arba šalinamos medžiagos, kurios sudėtyje yra I ar II sąrašo medžiagų, kiekis vienu laikotarpiu ar keliais konkrečiai nustatytais laikotarpiais ir, kur įmanoma, maksimalus leistinas pačių medžiagų kiekis ir atitinkami reikalavimai, keliami tų medžiagų koncentracijai,
- 4 straipsnio 1 dalyje ir 5 straipsnio 1 dalyje nurodytais atvejais – vykdytinos techninės atsargumo priemonės, kuriomis siekiama užkirsti kelią I sąrašo medžiagų išleidimui į požeminį vandenį ir teršti šį vandenį II sąrašo medžiagomis,
- jei būtina, priemonės požeminiam vandeniui ir ypač jo kokybei kontroliuoti.

11 straipsnis

4 ir 5 straipsniuose nurodytus leidimus galima suteikti tik ribotam laikotarpiui ir juos peržiūrėti bent kartą per ketverius metus. Juos galima atnaujinti, iš dalies pakeisti arba atšaukti.

12 straipsnis

1. Jeigu leidimo prašantis asmuo, kaip nurodyta 4 ir 5 straipsniuose, teigia nesugebąs laikytis nustatytų sąlygų arba jeigu tai aki-vaizdu konkrečios valstybės narės kompetentingai institucijai, leidimas nesuteikiamas.

2. Paaiškėjus, kad nėra vykdomos leidime nustatytos sąlygos, konkrečios valstybės narės kompetentinga institucija imasi reikiamų priemonių, leidžiančių užtikrinti šių sąlygų laikymąsi ir, jei būtina, leidimą atšaukia.

13 straipsnis

Valstybių narių kompetentingos institucijos kontroliuoja išleidimų atitikimą leidimuose nustatytoms sąlygoms ir išleidimų poveikį požeminiam vandeniui.

14 straipsnis

Išleidžiant I ir II sąrašo medžiagas tuo metu, kai bus skelbiama ši direktyva, valstybės narės po 21 straipsnio 1 dalyje nurodytų nuostatų įsigaliojimo gali nurodyti ne ilgesnį nei ketverių metų laikotarpį, kuriam pasibaigus, konkretūs išleidimai privalo atitikti šią direktyvą.

15 straipsnis

Valstybių narių kompetentingos institucijos registruoja 4 straipsnyje nurodytus leidimus I sąrašo medžiagų išleidimams, 5 sąraše nurodytus leidimus tiesioginiams II sąrašo medžiagų išleidimams ir 6 straipsnyje nurodytus leidimus.

16 straipsnis

1. Siekdamas įgyvendinti šią direktyvą, valstybės narės Komisijos prašymu ir kiekvienu atveju Komisijai teikia visą reikiamą informaciją ir ypač:

- a) 4 ir 5 straipsniuose nurodytų išankstinių tyrimų rezultatus;
- b) duomenis apie suteiktus leidimus;
- c) atliktos kontrolės ir patikrinimų rezultatus;
- d) 15 straipsnyje numatytos registracijos rezultatus.

2. Informacija, gaunama taikant šį straipsnį, naudojama tik tuo tikslu, kuriuo jos buvo reikalauta.

3. Komisija ir valstybių narių kompetentingos institucijos, jų pareigūnai ir kiti tarnautojai privalo neskleisti informacijos, gautos pagal šią direktyvą ir informacijos, kuriai yra taikomas profesinės paslapties reikalavimas.

4. Straipsnio 2 ir 3 dalių nuostatos nekliaudo skelbti bendrosios informacijos ir tyrimų, neapimančių informacijos, susijusios su konkrečiomis įmonėmis arba įmonių asociacijomis.

17 straipsnis

Valstybės narės, ketinančios suteikti leidimą nuotėkų išleidimams į tarpvalstybinius požeminius vandenis, kompetentinga institucija informuoja kitas suinteresuotąsias valstybes nares prieš suteikdama tokį leidimą. Iki leidimo suteikimo vienos iš suinteresuotųjų valstybių narių prašymu gali būti rengiamos konsultacijos, kuriose gali dalyvauti Komisija.

18 straipsnis

Priemonių, kurių buvo imtasi sutinkamai su šia direktyva, taikymas jokių atveju negali nei tiesiogiai, nei netiesiogiai sukelti 1 straipsnyje nurodytos vandens taršos.

19 straipsnis

Tam tikrais atvejais viena ar kelios valstybės narės gali individualiai arba drauge imtis griežtesnių nei šioje direktyvoje numatytų priemonių.

20 straipsnis

Atsižvelgdama į sukaupią patirtį, Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, gali peržiūrėti ir, jei būtina, papildyti I ir II sąrašus, tam tikrais atvejais, tam tikras medžiagas perkeliant iš II į I sąrašą.

21 straipsnis

1. Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję per dvejus metus nuo pranešimo apie šią direktyvą, ją įgyvendina. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

Tačiau Graikijos Respublikai šis terminas pratęsiamas iki ketverių metų, atsižvelgiant į jos 1981 m. sausio 1 d. stojimą.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

3. Valstybei narei įgyvendinus šio straipsnio 1 dalyje nurodytas priemones, Direktyvos 76/464/EEB nuostatos dėl požeminio vandens šios valstybės narės atžvilgiu nebetaikomos.

22 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 1979 m. gruodžio 17 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

S. BARRETT

PRIEDAS

I SĄRAŠO MEDŽIAGŲ ŠEIMOS IR GRUPĖS

I sąrašą pateikiamos atskiros medžiagos, kurios priklauso toliau išvardytų medžiagų šeimoms ir grupėms, išskyrus medžiagas, kurios nepriskirtinos I sąrašui dėl jų nedidelės toksiškumo, patvarumo ir bioakumuliacijos rizikos.

Tokios medžiagos, kurios dėl jų toksiškumo, patvarumo ir bioakumuliacijos atitinka II sąrašo medžiagas, turi būti priskirtos II sąrašui.

1. Organohalogeninti junginiai ir medžiagos, kurios tokius junginius gali sudaryti akvatorijoje.
2. Organiniai fosforo junginiai.
3. Organinoalavo junginiai.
4. Medžiagos, kurios turi kancerogeninių, mutageninių ar teratogeninių savybių akvatorijoje arba tokių savybių įgyja praėjusios per akvatoriją ⁽¹⁾.
5. Gyvsidabris ir jo junginiai.
6. Kadmio ir jo junginiai.
7. Naftos produktai ir angliavandeniliai.
8. Cianidai.

II SĄRAŠO MEDŽIAGŲ ŠEIMOS IR GRUPĖS

II sąrašą pateikiamos atskiros medžiagos ir medžiagų, priklausančių toliau išvardytų medžiagų šeimoms ir grupėms, kategorijos, kurios galėtų turėti kenksmingą poveikį požeminiame vandeniui.

1. Šie nemetalai, metalai ir jų junginiai:

1. Cinkas	11. Alavas
2. Varis	12. Baris
3. Nikelis	13. Berilis
4. Chromas	14. Boras
5. Švinas	15. Uranas
6. Selenas	16. Vanadis
7. Arsenas	17. Kobaltas
8. Stibis	18. Talis
9. Molibdenas	19. Telūras
10. Titanas	20. Sidabras.
2. Biocidai ir jų dariniai, neįtraukti į I sąrašą.
3. Medžiagos, kurios turi kenksmingų pasekmių požeminio vandens skoniui ir (arba) kvapui ir junginiai, galintys sukelti tokių medžiagų susidarymą požeminiame vandenyje ir taip padaryti jį netinkamu žmonėms vartoti.
4. Toksiški ir patvarūs silicio organiniai junginiai ir medžiagos, kurios gali sukelti tokių junginių susidarymą vandenyje, išskyrus biologiškai nekenksmingas medžiagas ir medžiagas, kurios vandenyje greitai pavirsta į nekenksmingas.
5. Neorganiniai fosforo junginiai ir elementinis fosforas.
6. Fluoridai.
7. Amoniakas ir nitritai.

⁽¹⁾ Tais atvejais, kai tam tikros II sąrašo medžiagos yra kancerogeninės, mutageninės arba teratogeninės, jos yra priskiriamos šio sąrašo 4 kategorijai.